

Norges Indskrifter med de ældre Runer.

Udgivne for

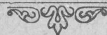
Det Norske Historiske Kildeskriftfond.

3die Bind.

Ved

Magnus Olsen.

**3die Hefte,
Slutningshefte.**

Christiania.

I Hovedkommission hos Jacob Dybwad.

A. W. Brøgers Bogtrykkeri A/S.

1924.

5. Einang.

(Bd. I S. 72—88. II S. 527—529.)

Flere lingvistiske Spørgsmaal, som knytter sig til Einang-Indskriften, drøftes af Th. von Grienberger, Göttingische gelehrte Anzeigen 1906 Nr. 2 S. 120 f.

Om Einang-Stenens Plads i Rækken af de norske Runemindesmærker se Indl. S. 202, 206 ff.

S. 79 ff. þar. Den urnordiske Form for oldn. *þar* er senere funden paa Amle-Stenen (*þar*); se Bd. II S. 578 f.

S. 83 L. 20, S. 528 L. 17. Istedesfor til »Almindelige Bemærkninger« henvises om *muha* til Indl. S. 198 f. (jfr. Aarbøger 1905 S. 323).

S. 83 ff. (S. 528) fahido Nylig er Formen *fahido* fremkommen paa Otterö-Stenen (»Rö-Stenen«, Bohuslen); se O. von Friesen hos Noreen, Altisl. Gramm. 4, 1923, S. 385. — Af Brakt. 49 og 49 b har Bugge (Aarbøger 1905 S. 270) lovet en Behandling i nærværende Værk. Det er kun muligt at henvise til de kortfattede Bemærkninger Indl. S. 211. Jfr. Th. von Grienberger, Arkiv f. nord. filol. XXIX, 1913, S. 355 ff.

S. 86 f. Den Eiendommelighed ved Einang Indskriften, at den ikke nævner den Døde, til hvis Minde Stenen er reist, er nærmere belyst Bd. II S. 624 ff.

S. 87 f. Schetelig (Bd. III S. 64 ff., 76) henfører Einang-Stenen til anden Halvdel af 4de Aarh., idet den staar i Forbindelse med en Gravplads fra denne Tid.